

SENAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1990-1991

14 DECEMBRE 1990

Proposition de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

(Déposée par M. Duquesne)

DEVELOPPEMENTS

La loi du 15 décembre 1980 relative à l'accès au territoire, au séjour, à l'établissement et à l'éloignement des étrangers, prévoit des mesures d'éloignement des étrangers qui ont porté atteinte à l'ordre public.

Ces mesures sont de trois types : l'ordre de quitter le territoire, le renvoi et l'expulsion.

La première peut être prise par le Ministre de la Justice ou son délégué, la seconde par le Ministre de la Justice, la dernière par le Roi.

C'est donc au Roi et au Ministre de la Justice qu'il appartient de prendre les décisions de renvoi et d'expulsion après avoir pris l'avis de la Commission consultative des étrangers.

Les décisions sont donc liées aux contingences politiques et ne reflètent pas toujours les nécessités d'une saine politique criminelle.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1990-1991

14 DECEMBER 1990

Voorstel van wet houdende wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

(Ingediend door de heer Duquesne)

TOELICHTING

In de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zijn maatregelen vervat tot verwijdering van vreemdelingen die de openbare veiligheid hebben geschaad.

Het betreft drie soorten maatregelen : het bevel om het grondgebied te verlaten, de terugwijzing en de uitzetting.

De eerstgenoemde maatregel kan door de Minister van Justitie of zijn gemachtigde worden genomen, de tweede door de Minister van Justitie, en de laatstgenoemde door de Koning.

Het komt de Koning en de Minister van Justitie bijgevolg toe beslissingen tot terugwijzing en uitzetting te nemen, nadat zij kennis hebben genomen van het advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen.

De beslissingen zijn derhalve afhankelijk van het politieke toeval en zijn niet altijd een afspiegeling van de vereisten van een gezond strafbeleid.

La pratique de telles mesures s'est considérablement amoindrie alors que la criminalité n'est assurément pas en baisse. Ainsi, de 1980 à 1989, nous sommes passés de 1 370 arrêtés de renvoi et 74 arrêtés royaux d'expulsion à respectivement 347 et 63 arrêtés. Ces mesures à caractère purement administratif doivent être maintenues, mais il serait opportun de les compléter par un dispositif judiciaire.

La proposition de loi envisage de permettre au juge de décider de l'éloignement temporaire ou définitif d'un délinquant qui a été condamné à une peine privative de liberté de trois ans et plus.

Cette mesure ne pourra s'appliquer que si le délinquant a été poursuivi et condamné pour des faits d'une particulière gravité sociale: violence sur les personnes et infractions à la législation sur les stupéfiants.

Le pouvoir judiciaire, indépendant et ne pouvant pas faire l'objet de pressions est sûrement le plus à même à estimer l'opportunité de telles mesures en toute indépendance et avec toutes les garanties voulues du point de vue du respect des droits de la défense.

A. DUQUESNE.

*
* *

Dergelijke maatregelen worden steeds minder toegepast, hoewel de criminaliteit zeker niet afneemt. Tussen 1980 en 1989 is het aantal terugwijzingsbesluiten van 1 370 tot 347 gedaald, terwijl het aantal koninklijke besluiten tot uitzetting van 74 tot 63 is teruggelopen. Deze louter administratieve maatregelen moeten worden gehandhaafd, maar bovendien moeten ze met een rechterlijke voorziening worden aangevuld.

Het onderhavige wetsvoorstel beoogt de rechter de mogelijkheid te bieden de tijdelijke of definitieve verwijdering uit te spreken van een vreemde delinquent die tot een vrijheidsstraf van ten minste drie jaar is veroordeeld.

Aan deze maatregel kan alleen uitvoering worden gegeven als de vreemde delinquent is vervolgd en veroordeeld voor vanuit een sociaal oogpunt bijzonder ernstige feiten: geweldpleging tegen personen en overtreding van de wetgeving inzake verdovende middelen.

De rechterlijke macht, die als onafhankelijke macht niet aan pressie onderhevig mag zijn, is ongetwijfeld het best in staat om de opportuniteit van dergelijke maatregelen op volkomen onafhankelijke wijze en met alle gewenste garanties ter zake van de rechten van de verdediging te beoordelen.

*
* *

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

Dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, il est inséré un article 30bis, rédigé comme suit :

« Article 30bis. — Pour toute condamnation à une peine privative de liberté de plus de trois ans du chef d'une infraction commise avec violence sur les personnes ou d'une infraction relative à la législation sur les stupéfiants, le juge dans le respect des dispositions internationales qui s'imposent à lui pourra prononcer, s'il est établi que la présence de l'intéressé sur le territoire belge constitue un danger d'une particulière gravité pour autrui, les mesures de sûreté suivantes :

- un éloignement du territoire d'une durée minimale de cinq ans et maximale de quinze ans;
- un éloignement du territoire à titre définitif.

La mesure de sûreté s'exécutera après que le condamné aura subi sa peine. »

Art. 2

L'article 76 de la même loi est complété par l'alinéa suivant :

« L'étranger qui contrevient à la mesure d'éloignement du territoire à titre temporaire ou définitif prise par le juge, est puni d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de cent francs à mille francs. Après avoir subi la présente peine, il sera à nouveau reconduit hors du territoire. »

A. DUQUESNE.

VOORSTEL VAN WET

Artikel 1

In hoofdstuk 7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt een artikel 30bis ingevoegd, luidende :

« Artikel 30bis. — Vóór iedere veroordeling tot een vrijheidsstraf van meer dan drie jaar wegens een misdrijf met gebruikmaking van geweld tegen personen of wegens een overtreding van de wetgeving inzake verdovende middelen, kan de rechter, met inachtneming van de internationale bepalingen waaraan hij is onderworpen, indien is vastgesteld dat de aanwezigheid van de betrokkene op het Belgische grondgebied een bijzondere ernstig gevaar voor derden inhoudt, de volgende veiligheidsmaatregelen opleggen :

- verwijdering van het grondgebied voor een periode van ten minste vijf en ten hoogste vijftien jaar;
- definitieve verwijdering van het grondgebied.

De veiligheidsmaatregel wordt ten uitvoer gelegd nadat de veroordeelde zijn straf heeft ondergaan. »

Art. 2

Aan artikel 76 van dezelfde wet wordt een tweede lid toegevoegd, luidende :

« De vreemdeling die een door de rechter opgelegde maatregel tot tijdelijke of definitieve verwijdering van het grondgebied overtreedt, wordt gestraft met gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van honderd frank tot duizend frank. Nadat hij deze straf heeft ondergaan, wordt de vreemdeling buiten het grondgebied teruggeleid. »